

BEROEP IN -
CASSATIE

Nr. 364 van het arrest

Nr. Corr. Folio

Nr. 2017 CO 408 van het parket (1ste aanleg : nr.: i

Nr. 2017 VJ11 461

+ bevoegd
R 0810/11

BEROEP IN CASSATIES
Verworpen op 12 november 2019.

Bevoening
84 Hypotheek wv

ARREST

Dnr. 554

Kort: 2 x CE
12 E

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

De zaak van het Openbaar Ministerie en van :

1117
n.l.d

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van Vlaams-Brabant, handelend in naam van Het Vlaamse Gewest, met burelen gevestigd te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsepoort 6 bus 93,

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester _____, advocaat aan de balie van _____

tegen :

1118

1) _____

met maatschappelijke zetel te _____
met ondernemingsnummer _____

RB,

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester _____

advocaat aan de balie van _____

1119

2) _____
wonende te _____

geboren te _____ op _____

RB,

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester _____

advocaat aan de balie van _____

AA20
RB1

3) , geboren te of
wonende te
beklaagde
vertegenwoordigd door meester ;, advocaat aan de balie van

1. TENLASTELEGGINGEN

Beklaagd van:

In het gerechtelijk arrondissement Brussel,

op het perceel gelegen te ; kadastraal gekend als

tussen 23 maart 2011 en 8 januari 2014

A. bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1 c (het verrichten van navolgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken: het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden,

namelijk: het verbouwen van het hoofdgebouw en het aanbouwen van bijgebouwen en een terras aan het hoofdgebouw,

B. bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben voortgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of de beschikking in kort geding,

namelijk: het verbouwen van het hoofdgebouw en het aanbouwen van bijgebouwen en een terras aan het hoofdgebouw in strijd met het stakingsbevel van 30 maart 2011 en de bekrachtigingsbeslissing van 12 april 2011,

Dagvaardingen overgeschreven op het hypotheekkantoor van op 8 april 2016
onder ref. nr. ;, op 28 april 2016 onder ref. -----
en

2. BESTREDEN BESLISSING

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 7 maart 2017 door de eiser tot herstel;
- 15 maart 2017 door de beklaagden [redacted] en [redacted];
- 16 maart 2017 door de beklagde [redacted];
- 23 maart 2017 door het openbaar ministerie tegen de drie beklagden;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 52ste kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel d.d. 16 februari 2017 dat onder meer als volgt beslist :

Op strafgebied

Zegt dat de aanvangsdatum van de infractionele periode wat betreft tenlastelegging A in de dagvaarding wordt aangepast naar 14 december 2010;

Zegt dat onder tenlastelegging B wordt weggelaten: "en het aanleggen van het terras";

Verklaart de strafvordering niet ontvankelijk wat betreft de feiten van tenlastelegging B en dit ten opzichte van beklagden [redacted] er [redacted] ;

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.2 bewezen in hoofde van beklagde [redacted] ;

Veroordeelt beklagde [redacted] wegens de feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.2 vermengd tot een geldboete van TIENDUIZEND (10.000,00) EURO;

Zegt dat de geldboete van 10.000,00 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot ZESTIGDUIZEND EUR (10.000 EUR x 6);

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van drie jaar voor wat de helft van de geldboete van 10.000,00 EUR betreft, onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

Veroordeel [redacted] tot betaling van:

- een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimes tot 200,00 EUR, als bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- 1/3 van de gerechtskosten die worden begroot op 674,04 EUR.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.2 bewezen in hoofde van beklaagde ;

Veroordeelt beklaagde : wegens de feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.2 vermengd tot een geldboete van VIJFHONDERD (500,00) EURO;

Zegt dat de geldboete van 500,00 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot DRIEDUIZEND EUR (500 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND;

Veroordeelt : tot betaling van:

- een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimes tot 200,00 EUR, als bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- 1/3 van de gerechtskosten die worden begroot op 674,04 EUR.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.2 bewezen in hoofde van beklaagde ;

Veroordeelt beklaagde : wegens de feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.2 vermengd tot een geldboete van VIJFHONDERD (500,00) EURO;

Zegt dat de geldboete van 500,00 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot DRIEDUIZEND EUR (500 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND;

Veroordeelt : tot betaling van:

- een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimes tot 200,00 EUR, als bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- 1/3 van de gerechtskosten die worden begroot op 674,04 EUR.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Wat betreft de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur niet gegrond;

Publicatie

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaardingen vermeld zal worden op de wijze bepaald in de artikelen 3 en 84 van de Hypotheekwet, op kosten van : en ;

3. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gehoord de beklaagde in haar middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gehoord de beklaagden en in hun middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

4. BEOORDELING

1. De hogere beroepen zijn tijdig en naar de vorm regelmatig ingesteld en, gelet op de tijdig ingediende grievenformulieren en het verzoekschrift in hoger beroep, niet vervallen.

In het grievenformulier en het verzoekschrift in hoger beroep vermelden de beklaagden dat zij hun hoger beroep richten tegen de beslissingen over de schuld, de verjaring en de strafmaat.

Het openbaar ministerie verklaart in zijn grievenformulier het hoger beroep van de beklaagden te volgen en ook hoger beroep in te stellen tegen de strafmaat.

In tegenstelling tot wat de beklaagden aanvoeren, heeft het openbaar ministerie aldus nauwkeurig zijn grieven tegen het bestreden vonnis omschreven.

Als het openbaar ministerie in zijn grievenformulier verwijst naar het door de beklaagde ingestelde hoger beroep en ingediende grievenformulier en aangeeft dit hoger beroep te volgen, dan geeft het te kennen dat het binnen de perken van zijn hoger beroep tegen het beroepen vonnis dezelfde grieven aanvoert als de beklaagde. Aldus maakt het openbaar ministerie zich die grieven eigen binnen de perken van zijn hoger beroep (zie in die zin ook Cass. 18 september 2018, AR nr. P.18.0369.N).

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur richt zijn hoger beroep tegen de afwijzing van de herstellvordering.

Over de strafvordering.

2. Ingevolge de devolutive werking van de hogere beroepen, beperkt door de aangevoerde grieven, heeft het hof geen rechtsmacht om te beslissen over strafvordering wegens de telastlegging B, waarvan alle beklaagden zijn vrijgesproken.

3. Het bestreden vonnis bevat een verschrijving, in zoverre de eerste rechter de feiten van de telastlegging A benoemt als "*de telastleggingen A.1 en A.2*".

Uit de overwegingen van het bestreden arrest blijkt dat de eerste rechter met "*de telastleggingen A.1 en A.2*" de handelingen omschreven onder de (enige) telastlegging A bedoelt.

Het hof zet deze materiële vergissing recht.

4. De feiten van de telastlegging A zijn strafbaar gebleven, door artikel 6.2.1.1° VCRO (zoals vervangen bij artikel 30 Decr.VI. 25 april 2014, BS 27 augustus 2014, in werking getreden op 1 maart 2018).

Er is geen reden om de telastlegging A te heromschrijven, zoals voorgesteld door de partijen; de in de telastlegging aangeduide wetsbepalingen waren van kracht op het ogenblik van de feiten.

5. De strafvordering wegens de feiten van de telastlegging A is niet verjaard.

De feiten zijn in de rechtstreekse dagvaarding in de tijd gesitueerd in de periode "tussen 23 maart 2011 en 8 januari 2014", zonder nadere precisering.

De eerste rechter heeft terecht het aanvangspunt van de delictuele periode aangepast naar 14 december 2010.

Uit de vaststellingen van de inspectie RWO (stuk 5/12 van het strafdossier) blijkt dat, nadat de werken op het perceel op 30 maart 2011 waren stilgelegd, er toch nog is voort gewerkt en met name dat de aanbouwen nog winddicht zijn gemaakt en binnenin volledig zijn afgewerkt en een terras is aangelegd.

De feiten van de telastlegging A, die de uiting zijn van eenzelfde misdadig opzet, hebben zich dus alleszins ook nog na 30 maart 2011 voorgedaan.

Het door het openbaar ministerie op 25 maart 2016 gegeven bevel tot dagvaarding heeft de verjaring gestuit, zodat op die datum een nieuwe vijfjarige termijn is begonnen lopen, die heden nog niet is verstreken.

6. Er is geen reden om ambtshalve grieven van openbare orde op te werpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

7. De eerste rechter heeft om pertinente redenen, die het hof bijtreedt, beslist dat de telastlegging A bewezen is (p. 7-8, randnummers 4.3-4.4).

De beklaagden voeren aan dat de in de telastlegging bedoelde "aanbouw" al door de vorige eigenaars was opgetrokken, voordat de bij akte van 14 december 2010 eigenaar werd van het onroerend goed. De door de stedenbouwkundige inspectie vastgestelde werken zijn volgens hen geen vergunningsplichtige handelingen, maar wel niet-vergunningsplichtige onderhoudswerken of "inrichtingswerkzaamheden" aan het gebouw dat er al stond.

Dat verweer kan niet worden aangenomen.

Zoals de eerste rechter heeft vastgesteld, blijkt uit de processen-verbaal en uit de voorgelegde foto's (stukken 6.1, 6.2 en 6.3 van de) dat de door de beklaagden uitgevoerde werken een volledige nieuwbouw betreffen.

De vorige eigenaar van het onroerend goed baatte er een Grieks restaurant uit. Op de foto's is te zien dat aan de achtergevel van het pand een met glas gesloten veranda met een zadeldak was gebouwd, met in de diepte plaats voor één vierpersoonstafeltje of twee tweepersoonstafeltjes met een smalle doorgang ertussen. In de tuin was er een lange open zuilengalerij met opstaande muurtjes van minder dan een meter hoog en een puntdak; deze zuilengalerij stond los van de achtergevel en de veranda van het hoofdgebouw.

De constructie die de beklaagden hebben opgetrokken op de plaats van de veranda en de zuilengalerij, is volledig nieuw.

Dat blijkt vooreerst uit de foto's die de politie heeft genomen bij de vaststellingen op 30 maart 2011 (aanvankelijk pv nr _____), waarop te zien is dat de veranda en de zuilengalerij volledig zijn afgebroken en de nieuwe constructies volledig met nieuwe materialen worden opgetrokken.

Bovendien hebben de nieuwe constructies een andere omvang (de constructie loopt nu over de volledige breedte van de achtergevel, terwijl de voormalige veranda minder lang was en de zaal die in de plaats van de zuilengalerij is gekomen loopt tot tegen het hoofdgebouw, terwijl de zuilengalerij vroeger los van het gebouw stond) en een andere inplanting (de zaal in de tuin staat loodrecht op het hoofdgebouw, terwijl de voormalige zuilengalerij evenwijdig met de perceelsgrenzen liep maar niet loodrecht ten opzichte van het hoofdgebouw).

8. De beklaagden voeren aan dat zij niet konden weten dat de door hen uitgevoerde werken vergunningsplichtig waren en dat er dus overmacht was.

Dat verweer kan niet worden aangenomen.

Rechtsdwaling over de strafbaarheid van een handeling is slechts dan onoverwinnelijk indien uit de concrete elementen van de zaak kan afgeleid worden dat elke normaal voorzichtige en redelijke persoon in dezelfde omstandigheden ook zou hebben gedwaald.

Dat is in deze geenszins het geval.

Zoals elke normaal voorzichtige en redelijke persoon dienden de beklaagden te weten dat de volledige afbraak van een veranda en een tuinconstructie, om nieuwe zalen voor een brasserie te bouwen, wel degelijk vergunningsplichtig is.

9. Wat betreft de aanleg van het terras – één van de in telastlegging A bedoelde handelingen – voeren de beklaagden aan dat zij hiervoor reeds zijn gestraft, door een administratieve geldboete die hen is opgelegd wegens de doorbreking van het stakingsbevel van 30 maart 2011, bekrachtigd op 12 april 2011.

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel *non bis in idem* (vertaling: "geen tweemaal voor hetzelfde") dat is neergelegd in de artikelen 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM en 14.7 IVBPR, mag niemand voor een tweede keer worden berecht of gestraft voor een strafbaar feit waarvoor hij reeds overeenkomstig de wet en het procesrecht van elk land bij einduitspraak is veroordeeld of waarvan hij is vrijgesproken. Dit beginsel strekt er toe te vermijden dat één en dezelfde persoon twee straffen van dezelfde aard krijgt wegens dezelfde gedraging.

Nog afgezien van de vraag of de beslissingen, waarmee een administratieve geldboete aan de beklaagden is opgelegd, definitief zijn – hetgeen een voorwaarde is voor de toepassing van voornoemd beginsel –, kan dit verweer niet worden aangenomen.

De administratieve boeten hebben immers betrekking op andere feiten dan de voorliggende strafvordering.

De administratieve boeten zijn aan de beklaagden opgelegd om te beteugelen dat zij een door de overheid gegeven bevel, om de werkzaamheden op het perceel te staken, naast zich hebben neergelegd en dat zij in weerwil van dat stakingsbevel verder werken hebben uitgevoerd op dat perceel.

De strafvordering wegens de telastlegging A van haar kant heeft betrekking op specifieke vergunningsplichtige handelingen die de beklaagden hebben uitgevoerd zonder hiervoor op voorhand de vereiste stedenbouwkundige vergunning te hebben bekomen.

Het is wel zo de aanleg van het terras ook in weerwil van het stakingsbevel is gebeurd. Dat belet echter niet het aanleggen van het terras zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning een op zich staand strafbaar feit is, dat los staat van de doorbreking van het stakingsbevel; de aanleg van het terras zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning is niet wat met de administratieve geldboete werd bestraft.

Het beginsel *non bis in idem* vindt in deze dan ook geen toepassing.

10. De eerste rechter heeft terecht vastgesteld, om redenen die het hof bijtreedt, dat de feiten toerekenbaar zijn aan de beklaagde [naam] én aan de beklaagden [naam] en [naam], die de bestuurders (en beklaagde [naam] ook gedelegeerd bestuurder) zijn van de nv en wetens en willens de feiten van de telastlegging A hebben gepleegd (p. 8, randnummer 5 van het bestreden vonnis).

De feiten van de telastlegging A zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat aan ieder van de beklaagden één straf wordt opgelegd.

De beklaagden voeren aan dat de redelijke termijn is overschreden in de periode die is verstreken tussen het eerste proces-verbaal van 30 maart 2011 en de uitspraak van het bestreden vonnis.

Dat verweer kan niet worden aangenomen.

De door artikel 6.1 EVRM bedoelde redelijke termijn waarbinnen over de gegrondheid van een strafvervolging moet zijn beslist, neemt een aanvang op het ogenblik waarop de betrokkene is beschuldigd van de strafbare feiten waarvoor de strafvervolging is ingesteld, dit is wanneer hij in verdenking is gesteld of wanneer hij ingevolge enige andere daad van het opsporings- of het gerechtelijk onderzoek onder de dreiging van een strafvervolging leeft.

De beklaagden leefden na de eerste controle kennelijk niet onder de dreiging van een strafvervolging; zij hebben in tegendeel – verkeerdelijk – geoordeeld dat zij niet gebonden waren door de stedenbouwkundige verplichtingen en hebben het stakingsbevel naast zich neergelegd, om de werken te voltooien en de brasserie te kunnen openen en uitbaten.

Intussen hadden de beklaagden een regularisatievergunning aangevraagd, die in eerste instantie op 4 februari werd geweigerd. Op 26 april 2013 werd overleg opgestart met de gemeente, maar de beklaagden hebben verder niets meer van zich laten horen (stuk 5/19 van het strafdossier).

In zijn verhoor van 2 februari 2015 geeft de beklaagde _____ aan dat sedert de eerste vaststellingen alle nodige stappen werden ondernomen en dat de zaak met de gemeente _____ werd geregeld.

Het is maar met de dagvaarding in april 2016 dat de beklaagden onder de dreiging van een strafvervolging leefden.

De behandeling van de zaak door de eerste rechter, die aan de beklaagden verschillende conclusietermijnen heeft verleend, heeft geen vertraging opgelopen.

Er is in deze dan ook geen sprake van overschrijding van de redelijke termijn.

De beklaagden hebben overigens niet enkel nadeel ondervonden van het feit dat de inbreuken uit 2010-2011 pas nu definitief beoordeeld worden; hierdoor konden zij intussen de toestand regulariseren.

De door de eerste rechter aan ieder van de beklaagden opgelegde geldboete is wettig en aangepast aan de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin ze werden gepleegd.

De beklaagden hebben uitsluitend oog gehad voor hun privé-belang en de uitbating van de brasserie en hebben de vergunningsplicht simpelweg naast zich neergelegd. Een strenge bestraffing is noodzakelijk om de beklaagden bij te brengen dat de regels inzake ruimtelijke ordening er zijn in het openbaar belang en door eenieder moeten worden nageleefd en dat men niet in de omgekeerde volgorde moet te werk gaan, namelijk eerst bouwen en dan een (regularisatie)vergunning aanvragen.

Dat de toestand vandaag geregulariseerd is, doet hieraan niets af en heft de strafbaarheid niet op.

Wat de : betreft – in wiens commerciële en financiële belang de feiten zijn gepleegd – is de geldboete oordeelkundig bepaald op 10.000 euro, te vermeerderen met opdecimen. De eerste rechter heeft terecht een uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van de geldboete toegekend aan de die voldoet aan de voorwaarden van de probatiewet

Aan de beklagden ; er | heeft de eerste rechter een lagere geldboete opgelegd, die het hof bevestigt. Een (gedeeltelijk) uitstel (of probatie-uitstel, wat betreft de beklagde , die niet meer in aanmerking komt voor een gewoon uitstel) zou de doeleinden van de strafvordering wat hen betreft niet verwezenlijken en dit zou de beklagden ; en | onvoldoende het belang bijbrengen van het voorafgaandelijk overleggen en aanvragen van een stedenbouwkundige vergunning.

11. De beklagden ; en zijn terecht veroordeeld tot betaling van een bijdrage aan het slachtofferfonds van 200 euro (25 euro vermeerderd met 70 opdecimen).

De eerste rechter heeft de beklagder ; en terecht overeenkomstig het koninklijk besluit van 28 december 1950 veroordeeld tot betaling van een vaste vergoeding, die thans 53,58 euro bedraagt.

Er is geen reden om de beklagden in afwijking van het beginsel van de hoofdelijke veroordeling tot de kosten elk tot één derde van de kosten van de strafvordering te veroordelen.

Over de herstellvordering.

12. Bij beslissing van 7 september 2017 heeft de deputatie van Vlaams-Brabant de door de : aangevraagde regularisatie van de gelijkvloerse uitbreiding, het terras in de achtertuin en het aanleggen van parkeerplaatsen in de voortuin op het perceel te aan de | vergund, met voorwaarden.

De inspectie RWO Vlaams-Brabant heeft met de processen-verbaal ; van 27 juni 2018 en ; van 24 oktober 2018 vastgesteld dat aan de voorwaarden van de regularisatievergunning is voldaan en heeft hiervan per brief van 26 oktober 2018 het openbaar ministerie ingelicht.

De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur heeft per brief van zijn raadsman van 29 oktober 2018 aan het hof laten weten dat zijn herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

Gelet op de regularisatie van de in telastlegging A bedoelde werken, is er geen reden om rechterlijke herstelmaatregelen op te leggen.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gelet op de in de bestreden vonnissen aangehaalde wetsbepalingen en de artikelen :

- 24 en 25 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- 84 Hypotheekwet;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk en, binnen de perken ervan;

Op strafrechtelijk gebied.

Bevestigt het bestreden vonnis, met dien verstande dat het hof :

- de door de eerste rechter aan de _____; en _____, beklaagden, uitgesproken straffen aan hen oplegt wegens de feiten van telastlegging A, zoals geherkwalificeerd (wat de datum betreft) door de eerste rechter,
- de _____ en _____ beklaagden, hoofdelijk veroordeelt tot de kosten van de strafvordering ;
- de _____ en _____ beklaagden, ieder veroordeelt tot betaling van een vaste vergoeding van 53,58 euro ;

Veroordeelt de _____ en _____ beklaagden, hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, begroot op 269,72 euro.

Over de herstellvordering.

Zegt dat er geen aanleiding is om rechterlijke herstelmaatregelen op te leggen met betrekking tot het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ ;

Beveelt dat het gegeven arrest op de kant van de overgeschreven gedinginleidende akte wordt ingeschreven op de wijze, vermeld in artikel 84 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 op kosten van de beklaagden _____ en _____

Aldus gevonnist door :

- de heer	, ,	raadsheer, d.d. voorzitter,
- de heer	, ,	raadsheer,
- de heer	, ,	plaatsvervangend magistraat,

magistraten van de 15de kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen en het beraad hebben beëindigd,

en uitgesproken (conform artikel 782 bis Ger. W.) door de voorzitter, de heer G. De Coninck, in openbare terechtzitting van **25 maart 2019**, waar aanwezig waren :

- de heer	, ,	raadsheer, d.d. voorzitter,
- de heer	, ,	substituut-procureur-generaal,
- de heer	, ,	griffier,

AANGEBODEN OP:
datum 26/03/2019
NIET TE REGISTREREN
ADMINISTRATIEF AGENT